

Andrea: Rodina pana Freudla, jednoho z nejlepších malířů na Novoborsku, pochází z Havlíčkova Brodu.

Zuzana: Zde také náš pamětník začal studovat německou základní školu. Pan Freudl totiž pochází ze smíšené rodiny, jeho otec byl Němec. Avšak po roce 1945 se rodina přestěhovala do Přibyslavi a zde už začal navštěvovat českou základní školu. Po skončení války neměly české děti ty německé rády, často se jim posmívaly a nadávaly jim do „Germánů“.

Kryštof: Otec Franz Freudl pracoval jako montér na letišti Luftwaffe v Havlíčkově Brodě. I přesto se nevyhnul zajetí na konci války v roce 1945. V té době bylo Václavu Freudlovi osm let. Od toho dne rodina otce pět let neviděla.

***P. Freudl:* Ten jeden doprovod takový, za pět minut dvanáct, to byli ti partyzáni, co stačilo někde chytout pistoli a už šli lovit Němce. No tak to byl nějaký Broďák, zamířil puškou, za chvíli byl u nás. Namířil na něj a: „Vy jste Freudl, ať jste za pět minut hotový, půjdete s námi.“ On neměl čas ani se přezout, ve svetr, bačkory měl, tak si ho odvedli, a tak jsme ho viděli naposled.**

Tak my jsme museli být, jako podle táty, deportovaní jako Němci. Tak my jsme taky museli vzít vozík a pěšky jsme šli do Německa. Jenomže jelikož matka měla hodně sester, ona pochází ze sedmi sester, ony byly Češky samy, tak se vzbouřily a hned šly jednat. Takže my jsme se z toho Německa vrátili.

Andrea: V roce 1950 se otci pana Freudla povedlo ještě s dalšími Němci utéct z ruského zajetí. Vlákem dojeli až do Německa a Franz Freudl se rozhodl překročit hranici do Československa. To se mu povedlo až na druhý pokus.

František: V roce 1951 nastoupil pan Freudl na učňovské středisko v Novém Boru, tehdejší centrum sklářského průmyslu. Zde se také roku 1953 vyučil.

***P. Freudl:* A jelikož já jsem už trošku měl takovou fantazii na to malování, tak mě ten pan ředitel doporučil tady učňovské středisko, to**

byl Borokrystal. Po vyučení jsem nastoupil do Šenova, to byly malé závody, ještě než byl kombinát, tak byly samé malé závody po Boru a to byly domácí dílny většinou.

Zuzana: V těchto malých či domácích dílnách se pan Freudl naučil opravdu poctivému řemeslu. Díky tomu bude o pár let později pokládán za nejlepšího malíře skla v Novém Boru.

P. Freudl: **Pak přišel ten čínský zákazník, to jsem dělal tady, tyhle velké vázy, bílé. A on si vybral, pro něj jsem dělal dva roky.**

Kryštof: Pan Freudl jezdil také jako malíř skla do zahraničí. Byl pozván do Singapuru a maloval zde vázy a skleničky s motivy z čínské historie. Získal i čestné uznání od prezidenta Singapuru.

František: Dnes si pan Freudl se svou ženou užívá důchodu, stále tvoří a maluje akvarely.